

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Kadlečka a soudců JUDr. Petry Flídrové a JUDr. Leoše Nováka ve věci

nezletilého: **Z. S.**, narozený XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupený opatrovníkem město Moravský Krumlov
sídlem nám. Klášterní 125, XXXXX

syna matky: **E.S.**, narozená XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Rybníkářem
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno

a otce: **J.S.**, narozený XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Šopákem
sídlem Jana Palacha 954/4, 669 02 Znojmo

o úpravu styku

o odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu ve Znojmě ze dne 10. 6. 2021, č. j. P 129/2020-2741,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně rozhodl, že právo matky k osobnímu styku s nezletilým Z. se nezachovává, změnil tím rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 5. 2019, č. j. 16 Co

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Procházková.

254/2018-2380, ve výroku II (vše výrok I) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok II). Rozhodl tak v řízení zahájeném jeho usnesením ze dne 19. 1. 2021, č. j. P 129/2020-2656, kterým bylo jednak zahájeno řízení o změně úpravy styku matky s nezletilým Z. a dále nařízeno předběžné opatření, podle kterého byla matka oprávněna stýkat se s nezletilým Z. každé první pondělí sudého měsíce v roce od 16.00 do 17.00 hodin, v prostorách Krizového centra pro děti a dospívající Brno, Hapalova 4, již nikoliv osobně, ale pouze distančním způsobem, kdy nezletilý bude přítomen v krizovém centru a matka se s ním spojí prostřednictvím prostředků elektronické komunikace. Soud I. stupně uvedl, že pokud byla matka dřívějším rozhodnutím z 15. 5. 2019 zbavena rodičovské odpovědnosti k nezletilému Z. a bylo jí zachováno právo osobně se s ním stýkat v rozsahu výše uvedeném, není již nyní ani takto upravený styk v zájmu nezletilého. Matka byla v mezidobí pravomocně odsouzena v trestním řízení pro činy směřující proti nezletilému, kdy zjištěné důvody jí páchané trestné činnosti byly snahou uškodit zejména otci. Matka stále opakuje svá obvinění otce i dalších osob z trestné činnosti. Za zásadní pro rozhodnutí v tomto řízení považoval poznatek o trestné činnosti matky, jejích postojích a absenci zjevné nápravy. Ty, vedle názoru nezletilého a negativní zprávy krizového centra, vedly k rozhodnutí o nezachování styku matky s nezletilým Z..

2. Proti rozsudku podala odvolání matka, poukazovala na jeho nesprávnost, nedůvodnost a navrhovala jeho zrušení a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení. Své odvolání následně doplnila a poukazovala na to, že pokud soud I. stupně měl za zásadní poznatek o jejím trestním odsouzení, pak poznatky o jejím jednání v minulosti právě byly důvodem pro omezení styku na jednu hodinu jednou za dva měsíce. Poukázala na odůvodnění dřívějších rozhodnutí Okresního soudu Brno-venkov ze dne 24. 5. 2018, č. j. P 277/2013-2028 i krajského soudu ze dne 15. 5. 2019, sp. zn. 16 Co 254/2018. Jednání, za které byla v minulosti v trestním řízení odsouzena, bylo toliko důvodem pro omezení styku, a nikoli pro jeho zrušení. Takové důvody nemohou vyplývat ze zprávy krizového centra, se kterým má matka a s jeho pracovníky nikoli dobrý vztah, ani z údajně projeveného názoru nezletilého, že o styk s ní nemá zájem. Následně se vyjádřila k popisovaným situacím při styku v krizovém centru. Navrhuje doplnit dokazování o nahrávky jejího styku s nezletilým, případně o výslech osob, které se ho účastnily. Poukázala na to, že nezletilý Z. je lehce ovlivnitelný. Uvedla, že navrhovala provést jeho výslech před soudem, soud I. stupně jej neprovedl. Vyjádření syna mohlo být motivováno snahou zavděčit se rodiči, se kterým nyní žije v domácnosti, tedy otci.
3. Opatrovník navrhl potvrzení rozsudku a uvedl, že styk matky s nezletilým není v jeho zájmu.
4. Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), osobou oprávněnou (§ 201 o. s. ř.) a je přípustné (§ 201, § 202 o. s. ř. a contrario), přezkoumal napadený rozsudek, řízení jeho vydání předcházející, k projednání odvolání nařídil jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.), u kterého doplnil dokazování, a dospěl k závěru, že soud I. stupně rozhodl věcně správně a jako takové jeho rozhodnutí podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
5. Jak již bylo zmíněno, posledním rozhodnutím soudu ve věci nezletilého Z. je rozsudek Okresního soudu Brno-venkov ze dne 24. 5. 2018, č. j. P 277/2013-2028, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 15. 5. 2019, č. j. 16 Co 254/2018-2380, kterými byl nezletilý Z. svěřen do péče otce, matce bylo uloženo platit výživné a matka byla zbavena rodičovské odpovědnosti k nezletilému Z.. Současně bylo v rozsudku krajského soudu rozhodnuto o zachování jejího oprávnění stýkat se s nezletilým Z., a to vždy každé první pondělí sudého měsíce od 16.00 do 17.00 hodin v prostorách výše uvedeného krizového centra, za účasti odborného asistenta z řad jeho zaměstnanců. Uvedenému předcházelo to, že až do 31. 3. 2016 měla nezletilého Z. v péči matka, následně byl umístěn v krizovém centru, ve kterém setrval po dobu více než jednoho roku, a od 19. 5. 2017 až dosud se nachází v péči otce. Důvodem pro zbavení rodičovské odpovědnosti matky a nastavení pouze omezeného styku bylo závažné jednání matky směřující proti nezletilému Z. v době, kdy jej měla v péči, kdy jej svým chováním, nátlakem, manipulací a naváděním proti otci výrazně poškozovala, nehleděla na jeho zájem, ale zneužila nezletilého pro své vlastní cíle a tím

vším narušila jeho normální vývoj. Uvedené jednání matky bylo soudu při rozhodnutí o zachování osobního styku s nezletilým sice známo, avšak nikoli jeho posouzení v rovině trestně právní v podobě pravomocného odsouzení matky v trestním řízení, ke kterému došlo rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 30. 7. 2020, č. j. 90 T 39/2019-995, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 17. 2. 2021, č. j. 3 To 371/2020-1179 (*blíže odstavce 13. a 14. odůvodnění napadeného rozsudku*). Ačkoli samotné jednání, jež bylo vůči nezletilému matce připisováno, bylo při posledním rozhodnutí o úpravě styku známo, pravomocné odsouzení v trestním řízení znamená navíc i to, že soud je nyní pravomocným rozhodnutím vydaným v trestním řízení vázán, a to nejen právním posouzením jednání matky, ale i jeho skutkovou částí (*srov. § 135 odst. 1 o. s. ř.*), a není zde tedy již žádný prostor pro jeho zpochybňování, přezkoumávání či jakoukoli jinou revizi. Styk s nezletilým Z. byl v minulosti matce, zbavené rodičovské odpovědnosti, podle § 872 o. z. zachován, s přihlédnutím k zájmu nezletilého a v souladu s jeho přáním (*blíže odstavec 29. odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 5. 2019, sp. zn. 16 Co 254/2018*). Bylo na matce, aby prostoru ke styku, byť omezeného, využila k udržení a postupnému napravení svého vztahu se synem. Po více než dvou a půl letech však lze mít za to, že matka této možnosti a své šance nevyužila a vzájemné kontakty již ku prospěchu ani v zájmu nezletilého Z. nejsou. Bylo na ní, aby se při kontaktech vyvarovala zejména prezentování a rozebírání svého zkresleného náhledu na děj minulý, na hodnocení výchovné způsobilosti a prostředí u otce. Aby své působení a budování vztahu směřovala na aktuální situace a stav, případně směrem do budoucna, aniž by přitom vyjadřovala svůj názor a hodnotila otce či obviňovala dalších osoby (*blíže rovněž odstavec 19. odůvodnění napadeného rozsudku*). Pro uvedené měla dostatečný časový prostor, matka však své jednání, jak vyplývá ze zpráv krizového centra ze dne 13. 5. 2021 a 6. 1. 2022 a zpráv kolizního opatrovníka ze dne 2. 6. 2021 i aktuální zprávy ze dne 7. 1. 2022, obsahující i záznam pohovoru s nezletilým Z., naznačeným způsobem neusměrnila ani nekorigovala. Má stále tendenci své dřívější jednání zpochybňovat či přehodnocovat, stále na ně nemá náhled, neprojevila potřebnou sebereflexi, ani se o ni nesnaží, když za uvedenou poměrně dlouhou dobu sama nevyhledala odbornou pomoc. Uvedené vyústilo v to, že kontakty s ní jsou pro nezletilého Z. nepříjemné a zatěžující a on sám se již ani po úpravě formy na styk prostřednictvím elektronických aplikací s ní stýkat nechce. Podle poslední zprávy krizového centra, je to spíše on, kdo se při kontaktu staví do pozice „dospělého“ a snaží se matku zklidňovat. Tato role však není přiměřená jeho věku (nedovršených 12 let), neempatické a nestabilní chování matky má na něj negativní vliv a nikterak jeho zdárnému psychickému vývoji neprospívá. Poukázat lze i na obsah protokolu o jednání soudu I. stupně dne 10. 6. 2021, kdy se matka opět neudržela a vyjadřovala se k minulosti a otce obviňovala z manipulace nezletilého Z.. Pro dokreslení souvislosti je třeba připomenout, že v trestním řízení byla matka uznána vinnou ze zločinu týrání svěřené osoby, ohrožení výchovy dítěte a krivého obvinění, byl jí uložen trest odnětí svobody na 36 měsíců s podmíněným odkladem na 4,5 roku, čehož se měla dopouštět tím, že v letech 2013 až 2016 nezletilého Z. manipulovala a ovlivňovala vůči otci tím, že konstruovala smyšlené události, nutila je nezletilého učit se nazpaměť, tyto nezletilý pod nátlakem odříkával před různými orgány a osobami. Za projevy radosti ze setkání s otcem ho trestala bitím, naopak ho odměňovala, když se choval dle jejích přání. Narušila tím vším zdravý vývoj nezletilého, vyvolala syndrom CAN v podobě pocitu tísně, smutku, obrannou strategii. V letech 2016 až 2017 v prostorách krizového centra opakovala smyšlené negativní chování otce, nutila nezletilého, aby je odříkával, natáčela si jej na mobilní telefon. V letech 2013 až 2018 pak obviňovala různé osoby, včetně soudce JUDr. Michala Hoskovce, z trestné činnosti související s průběhem opatrovníckého řízení. Odvolací soud tak po doplnění dokazování zprávami opatrovníka a krizového centra považuje odvolání matky za nedůvodné a naopak má za to, že soud I. stupně všechny potřebné a zjištěné skutečnosti vyhodnotil správně a rovněž i správně právně posoudil, když uzavřel, že zachování styku za situace, kdy matka nezměnila své chování, nevykazuje známky sebereflexe a stability, není v současné době nezletilému Z. ku prospěchu, naopak pro něj může být poškozující. Odvolací soud nedoplňoval dokazování ve směru navrhovaném matkou, neboť o autentičnosti a pravdivosti zpráv krizového centra i opatrovníka,

který zjišťoval a reprodukoval názor nezletilého, nemá pochyb – uvedené hodnotil v kontextu i všeho minulého děje, jak vyšel najevo v opatrovnickém i trestním řízení. Ze všech těchto důvodů odvolací soud rozsudek soudu I. stupně, kterým bylo rozhodnuto o tom, že styk matky s nezletilým se nezachovává, jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.).

6. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 23 z. ř. s., když zde nejsou žádné mimořádné důvody pro odklon od zásady, že v řízení, jež může být zahájeno i bez návrhu, si každý z účastníků nese své náklady sám.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Brno 18. ledna 2022

Mgr. Michal Kadleček v. r.
předseda senátu